

A helyes indíttatás: miért neveljük tanítványokat?

Roger Gershey két évvel a diplomaosztó után ellátogatott egykori alma materébe, a Penn State Egyetemre, és benézett az egyetemi szolgálat heti alkalmára is. A találkozó végén odalépett hozzá egy diák, hogy bemutatkozzon. Ez a fiú, Doug rögtön el is mesélte, hogyan lett hívó, s közben egy bizonyos Lee nevű srácot emlegetett, aki Krisztushoz vezette, majd megtanította a hit alapjaira.

– Hm. Lee? Csak nem Lee Carerra a Theta Kai koleszból? – kérdezte Roger.

Roger emlékei szerint Lee Carerrának egy Jack nevű srác mondta el az evangéliumot, aki szintén ugyanabban a kollégiumban lakott. Jack viszont úgy tért meg, hogy ő, vagyis Roger egy Zeke nevezetű srác kíséretében leült vele beszélgetni, és ott helyben imádkozott. Tehát, Roger, miközben Douggal beszélgetett, akit az a Lee vezetett Krisztushoz és tanítványozott, akit Jack, vagyis Zeke tanítványa segített a hitben (míg Zekét ő maga, Roger nevelgette), nos tehát, Roger ráébredt, hogy nem mással társalog éppen, mint saját lelki dédunokájával. És abban a pillanatban minden, de minden egyetemi sikere és büszkesége – így a zenekarban vagy a sportban elért eredményei, elitkollégiumi tagságával együtt – elhalványult. Saját szemével láthatta, hogyan képes átalakítani az evangélium egy fiatalember – ezúttal Doug – életét, tudván, hogy a folyamatot ő maga indította el annak idején. Ehhez képest minden más sikere jelentéktelennek tűnt.

Azóta eltelt harminc év. Roger Hershey ma azt mondja: „Mindig eszembe jut, micsoda kiváltság, hogy olyan fiatal emberekbe fektethettem az életem, akik most, évekkel később szintén befektetik az életüket másokba.... és ha ez így megy tovább, százak élete változhat meg pusztán annak köszönhetően, hogy egyetemista koromban én is része lehettem a tanítványi láncnak.”

Nos, pontosan ez a FÉK lényege. Nem a közösség, nem az istentisztelet. Nem a kiscsoportos beszélgetések, nem a bulik. Persze szeretjük együtt dicsérni Istent, közösségben lenni egymással, és imádunk bulizni. Ám a FÉK alapvetően az evangélizáció és a tanítványság miatt létezik. Ennek három oka van. Íme:

1. A Biblia ezt tanítja

Jézus azt a parancsot adja a Máté 28:18-20-ban, hogy tegyük tanítvánnyá az embereket. „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet...” – mondja. Nem úgy fogalmaz, hogy „menjetek el és hozzatok létre közösségeket, csoportokat”, „menjetek el és csapatok nagy bulikat”, vagy „menjetek el és alapítsatok keresztény klubokat az egyetemeken”. Parancsa így szól: „menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet”. Ez a Nagy Küldetés, és ezért vesszük komolyan a tanítványságot. Erre szólított fel minket Jézus.

2. Jézus ugyanezt tette

Az evangéliumokat tanulmányozva észre fogjuk venni, hogy Jézus, bár három éven át szolgálta, gyógyította és tanította a sokaságot, a legtöbb időt tizenkét tanítványával töltötte. Előttük egész életét megnyitotta, őket mindenhová magával vitte, tanította, képezte, egész lényével áthatotta. A tanítványok úgy tanulták meg a krisztusi életet, hogy folyton vele voltak.

Krisztus országa, ez a lelki értelemben vett királyság azért maradhatott fenn több mint kétezer évig, mert ő ebbe a tizenkét tanítványba fektette az életét. Az *evangélizáció mesterterve* című könyvében a szerző, Robert Coleman azt vizsgálja, hogyan élt Jézus és hogyan tanította tizenkét tanítványát. Ha mi is szeretnénk másokért élni, érdemes Krisztus módszerét követnünk.

A hitben való növekedéshez a gyülekezet és az egyetemi szolgálat is sokféleképpen hozzájárulhat. Az egyetemi szolgálatban különböző összejöveteleket tartunk, hétvégéket szervezünk, együtt tanulmányozzuk a Bibliát, bulizunk, dicsérjük Istent, közösséget építünk. Igyekszünk olyan környezetet teremteni, hogy a jelenlévőket magá-

val ragadja vízióink, és a nagyobb alkalmak, tanítások révén is gazdagodhassanak. A tanítványság lényege azonban kisebb csoportokban valósul meg, hiszen itt mélyebbre hatóan tudunk segíteni egymásnak, elszámoló viszonyt alakíthatunk ki valakivel, aki segít a valódi lelki növekedésünkben. Így, ahogy Jakab mondja, nemcsak hallgatói, hanem megtartói is könnyebben lehetünk Isten Igéjének. Az Ige megtartása a mindennapi életben jóval könnyebb, ha egy tanítványi kapcsolat keretei között van rá mód.

A növekedés modellje

kegyelem + igazság + idő = változás, növekedés

A kegyelem úgy nyilvánul meg a kapcsolatban, hogy a tanítványozó megértően fordul tanítványa felé. Kommunikál vele, hisz benne, biztatja, és mellette áll az életben – nemcsak a győzelmeiben, hanem akkor is, amikor kudarcok érik vagy bűnt követ el.

Az igazság úgy jelenik meg a kapcsolatukban, hogy sokat foglalkoznak Isten Igéjével: megpróbálják megérteni, megtanulják alkalmazni, elszámolnak azzal, hogy sikerül-e megélniük.

A tanítványi kapcsolatban egyensúlyban kell lennie a kegyelemnek és az igazságnak, egyik sem hagyható el. A tanítványság nem más, mint hogy egy kegyelemmel átítatott kapcsolat keretein belül átültetjük a valóságba Isten Igéjét, vagyis az igazságot. Ha a hívő ember életéből hiányzik az efféle kapcsolat – az, hogy valaki szeretettel, kegyelemmel átsegítse a keményebb döntéseken –, nem biztos, hogy alkalma lesz megtapasztalni a Krisztus által kínált bőséges életet.

3. Felbecsülhetetlen előnyökkel jár

El sem tudjuk képzelni, milyen hatással lehet a tanítványság a helyi mozgalmunkra, a gyülekezetekre és a az egész világon élő keresztényekre – ez a harmadik indíttatás, amely miatt gyakoroljuk.

Egyes számú előny: az egészséges emberi kapcsolatok

A tanítványság keretein belül egészséges kapcsolatok jönnek létre, hiszen valóságosan részt veszünk egymás életében. A kiscsoportokban, a személyes találkozókon jóval mélyebb kapcsolatok alakulhatnak ki, mint például egy kétszáz fős heti alkalmon. A tanítványság egyik nagy erőssége éppen ez a mélység.

Kettes számú előny: a mozgalom növekedése

Egy mozgalom csak olyan mértékben növekedhet, amilyen mértékben fejlődnek és születnek vezetői. Ha az első félévben húsz vezetővel indulunk, és mindnyájan tanítványoznak valakit, akkor a következő tanévben már negyven vezetőnk lehet. Ha viszont a húsz vezető nem egy, hanem két diákot tanítványoz, hatvan vezetőnk lesz. Ne feledjük: Jézus tizenkét tanítvánnyal kezdte! Az evangéliumok beszámolója szerint a tágabb körben hetven tanítványa volt, az Apostolok cselekedeteiben pedig azt olvashatjuk, hogy százhuszan gyűltek össze a felső szobában, hogy együtt imádkozzanak vele. Tehát a 12-ből 70, majd 120 lett. Péter pünkösdkor hirdette először az evangéliumot, és máris megtért háromezer ember. Ha a mozgalom növekszik, az azt jelenti, hogy még több embert tudunk elérni, vagyis minden egyetemistának lesz lehetősége hallani az evangéliumot és jobban megismerni Jézust. S miközben Isten országa épül, egyre több vezetőt is kinevelünk.

Hármas számú előny: a mozgalom hosszabb élettartama

Azóta, hogy Jézus mindent átadott tizenkét tanítványának, kétezer év telt el, és világszerte több millió ember életét változtatta meg az evangélium. A hosszú élettartamú mozgalom a mi esetünkben azt jelenti, hogy a mostani vezetők befektetése nyomán egy-egy egyetemen húsz év múlva is pezsegni fog a hívő diákok lelki élete.

Mit szeretnénk látni a tanítványság eredményeképpen? Milyen egy érett tanítvány?

A Biblia szerinti tanítványok megélik a hitüket

Kutatják a Bibliát és fejlődik az imaéletük, s ezáltal egyre mélyebb az Istennel való kapcsolatuk. Egyre inkább életük részévé, szokásukká válik az Istennel töltött idő. Szent életet akarnak élni, s igyekeznek elkerülni mindent, ami ezt akadályozza. Megvallják és rendezik a bűneiket, és egyre nagyobb érzékenységgel fordulnak el a bűntől. Egyre jobban értik, mit jelent imádni Istent és elviselni a próbatételeket. Egyre szorosabb a kapcsolatuk Istennel.

A Biblia szerinti tanítványok továbbadják a hitüket

Egyre inkább az a fontos számukra, ami Isten számára – vagyis az Istent nem ismerő emberek sorsa. Szívükön viselik az elveszettek ügyét, és egyre szenvedélyesebben képviselik azt a meggyőződést, miszerint Jézust minden embernek meg kellene ismernie. Fontos számukra, hogy milyen a kapcsolatuk a nem hívőkkel, és szeretnék minél érthetőbben bizonyosságot tenni hitükről, megtérésükről. Szívesen kezdeményeznek beszélgetést lelki dolgokról, mégpedig kedves, nem tolaodó módon, és igyekeznek felkészülni a beszélgetések során felmerülő nehezebb kérdések megválaszolására.

A Biblia szerinti tanítványok hite osztódik

Képesek arra, hogy mindazt, amire Isten megtanította őket, másoknak is továbbadják. Tudják, mi a következő lépés, ha valakit Krisztushoz vezetnek, és nem elégszenek meg azzal, hogy egyszerűen meghívják a heti alkalomra vagy a gyülekezetükbe. Egyre mélyebben tanulmányozzák Isten Igéjét, körüljárják, alkalmazzák a Biblia tanítását, és így, bibliai alapokon segítik tovább a fiatalabb hívőket. Megtanulják, hogyan vezessék tovább a megtérőket, hogyan vezessenek bibliatanulmányozó kiscsoportot és miként alakítsanak ki elszámoló viszonyt azokkal, akiket tanítanak.

Amikor tanítványainkkal beszélgetünk, próbáljuk meg felmérni, hol tartanak most a hitben!

- Kell-e segítenünk nekik, hogy hitben járjanak? Olvassák-e a Bibliát?
- Növekednek-e? Tanulmányozzák- és alkalmazzák-e Isten Igéjét? Örömmel megtanulják-e, hogyan tegyenek bizonyosságot a hitükről?
- Érettek-e a felsorolt szempontok szerint? Szeretnék-e továbbadni mindazt, amit Isten rájuk bízott?